

WIECZNE PRZYMIERZE

Przedmiot studium: Rdz 17,7.

Część I: Przegląd

Podobnie jak Noego, Bóg powołał Abrahama do szczególnej więzi przymierza, która miała wiele podobnych cech co przymierze Boga z Noem. Przez przymierze z Abrahamem Bóg ustanowił podstawę przymierza zbawienia z całą ludzkością - wszystkimi, którzy przyjmują to zbawienie.

Część II: Komentarz

W Rdz 15,7 Bóg objawia się Abrahamowi jako *Jahwe*, osobowy Bóg. Dlaczego Abraham mógł uznać, że zarządzanie jego życiem nie jest sprawą Boga, kiedy Bóg przedstawił się mu jako jego osobisty Bóg?

Jahwe i przymierze z Abrahamem

Przymierze potwierdzało poddanie Abrahama panowaniu Boga nad jego osobistym życiem. Czy Abraham mógłby skorzystać z dobrodziejstw tego przymierza, gdyby zachował egoistyczną postawę? Otóż nie mógłby, podobnie jak my nie możemy. Kiedy studiuujemy historię Abrahama, mamy skłonność tracić z oczu fakt, że przymierze Boga z Abrahamem dotyczyło wiary, która działa. Tak samo jest w przymierzu, które Bóg oferuje nam.

El-Szaddaj

Ten tytuł Boga występuje po raz pierwszy w Rdz 17,1-2 w związku z historią Abrahama. *El* oznacza Boga, a *Szaddaj* jest tłumaczone jako „Wszchemogący”.

Przyjrzyjmy się bliżej temu tytułowi. Słowo *El* wiąże się z *Elohim* („Na początku stworzył *Elohim* niebo i ziemię”), które oznacza wszechmoc, potęgę i wszechobecność. Ten tytuł Boga - *Elohim* - występuje w całym opisie stworzenia. Słowo *El* pochodzące od niego jest tłumaczone jako „Bóg” około dwustu razy i także podkreśla moc Boga.

Słowo *Szaddaj* oznacza dosłownie „piers”, co sugeruje ideę tego, który zaopatruje, karmi, nasycza. Połączenie go ze słowem *El* wskazuje na potężnego Boga, który zaopatruje i karmi.

Od Abrama do Abrahama

W Rdz 17,3-5 zmiana imienia wskazuje zmianę więzi. Oznacza to, że ustanowiona została pełniejsza więź. „Abram był pierwszą z kilku osób, którym Bóg zmienił imię. W starożytności imiona miały znacznie większe znaczenie niż obecnie. Semickie imiona zawsze coś oznaczały i zazwyczaj były skrótem wyrażenia czy zdania, które wyrażało życzenie lub wdzięczność ze strony rodziców. Wobec znaczenia, jakie ludzie przywiązywali do imion, Bóg zmienił imiona niektórych osób, by dostosować je do ich doświadczeń w przeszłości czy przyszłości. Imię Abram - «dostojny ojciec» - nie występuje w tej formie nigdzie indziej w *Biblii*, ale pojawia się jako Abiram, co znaczy «ojciec jest wywyższony» (zob. Lb 16,1; 1 Krl 16,34)” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 1, s. 321).

Etapy przymierza

Zaangażowany w historię etapów przymierza, „Bóg zawarł trzyetapowe przymierze z Abrahamem. Pierwszy etap jest opisany w Rdz 12,1-3; drugi w Rdz 15,1-21, a trzeci w Rdz 17,1-14” (Gerhard M. Hasel I Michael G. Hasel, *The Promise: God's Everlasting Covenant*, s. 34). W Pwt 10,16 przymierze to jest symbolizowane w znaku obrzezania: „Obrzeźcie więc nieobrzezankę waszego serca, a waszego karku już nie zatwardzajcie”.

Obrzezanie polegało na obcięciu części napletka nowo narodzonych hebrajskich chłopców w ósmym dniu życia. Stąd liczba osiem była uważana za symbol duchowego odrodzenia w Bogu. Izraelici postrzegali duchowe obrzezanie jako wyrzeczenie się zeświecczenia i poświęcenie się w lojalności i wierności Bogu. Wezwanie do obrzezania serca rozumieli jako zaproszenie do odnowienia więzi z Jahwe.

Zobowiązania przymierza

„Przecież to on właśnie z mojej woli ma pokazywać swoim synom i całemu rodowi, jak należy trzymać się drogi Jahwe i jak czynić to, co dobre i prawe, aby Jahwe mógł wypełnić obietnice dane Abrahamowi” (Rdz 18,19 BKR).

Piękno tego fragmentu polega na tym, iż wyraża on Boską zdolność *El-Szaddaj* dokonania tego, co niewiara postrzega jako niemożliwe. To Boska wiedza dawała Abrahamowi motywację do wychowywania Izaaka w sposób rozważny i mądry. Choć imię Abrahama zostało uczynione wielkim, jego skromność jaśniała coraz bardziej.

Jak to możliwe? Otóż trwał on w uległości wobec woli Boga do tego stopnia, iż był gotowy złożyć w ofierze swojego „jednorodzonego syna”. Ta najważniejsza „ofiara” Abrahama świadczyła, że „nie ma nic, co byłoby zbyt cenne, by ofiarować to Bogu” (Ellen G. White, w: *The SDA Bible Commentary*, t. 1, s. 1094).

Dla Abrahama „był to najważniejszy powód, by nazwać miejsce tego wydarzenia *Jahwe-Jireh*. Było to stałe przypomnienie cudownej łaski Jahwe, który dokonał tego wyzwolenia. (...) Jakże wspaniałe było to wyzwolenie dokonane z łaski Jahwe - tak nieoczekiwane i dramatyczne! Ludzka bezradność jest okazją do działania Boga nie tylko dla wyzwolenia, ale także nauczania wspaniałej lekcji o Jego zamierzeniach i opatrności” (Nathan Stone, *Names of God*, Chicago 1944, s. 62-63).

Część III: Zastosowanie

Do przemyślenia: Różnica między zwykłym lekarzem a dobrym lekarzem polega na tym, że ten drugi nie tylko zna procedury medyczne, ale także pamięta imiona i twarze pacjentów. Taki lekarz pamięta nie tylko przypadek podagry, ale także kobietę gorliwie pragnącą wyzdrowienia, by mogła opiekować się jej nowo narodzonym dzieckiem. Pamięta nie tylko złamanie kości, ale mężczyznę obawiającego się utraty pracy. Tak więc imiona i ludzie liczą się dla Jezusa.

1. Całe obszerne fragmenty *Biblii* są pełne imion i powiązań. W dawnych czasach ludzie traktowali imiona poważnie. Wyjaśnij w świetle tego faktu psychologiczne i duchowe implikacje zmiany imienia Abrahama na Abraham dokonanej przez Boga. Dlaczego Bóg objaśnił znaczenie swojego imienia? Jakie znaczenie ma jego imię dla uczestników Jego przymierza?

2. W czasach biblijnych zmiana imienia często oznaczała zmianę statusu. Jak możesz zastosować tę koncepcję do zmiany, jaka zachodzi w tobie wraz z nowonarodzeniem?

3. Nasz status wobec świętego Boga zależy od tego, jak dobrze Go znamy. Boże obietnice są gestami bliskości. Jak powinniśmy na nie odpowiadać? Kiedy Abraham przemierzał obce, odległe krainy, jego przymierze z Bogiem dodawało mu odwagi. Jak tę rolę pełnią obecnie Boże obietnice? Podziel się z innymi uczestnikami lekcji swoją ulubioną biblijną obietnicą i opowiedz o tym, jak obietnica ta przyczyniła się do twojego duchowego powodzenia i rozwoju.

4. *Biblia* nadaje Jezusowi liczne tytuły. Wybierz jeden, który uważasz za najważniejszy dla siebie. Wyjaśnij, dlaczego wybrałeś właśnie ten tytuł. Przedstaw swoją listę podczas lekcji jako świadectwo tego, kim dla ciebie jest Jezus.

5. Jezus nie tylko zna twoje imię, ale także każdą myśl i liczbę włosów na twojej głowie. Czy ta świadomość napędza cię niepokojem, czy poczuciem bezpieczeństwa? Wyjaśnij swoją odpowiedź.

6. Bóg na różne sposoby przekazuje nam prawdę o swojej naturze i charakterze. Dlaczego zdarza się, że przyjmujemy wypaczone, fałszywe i opaczne poglądy o Bogu? Jak możemy je zmienić?

7. W Rdz 17,1 Bóg jest nazwany *El-Szaddaj* czyli Bogiem Wszechmogącym. Jak odpowiedziałbyś komuś, kto twierdzi, że Bóg nie może być jednocześnie nieskończenie dobrym i wszechmocnym? Czy te cechy są sprzeczne, czy raczej się uzupełniają?

8. W Rdz 17,4-5 czytamy o tym, jak Bóg zmienił imię Abrahama na Abraham („ojciec licznych narodów”). W jakim sensie ludzie o różnym pochodzeniu mogą być duchowymi dziedzicami Abrahama?

9. Skoro Bóg jest nieskończenie miłosierny i przebaczący, dlaczego posłuszeństwo Jego przykazaniom jest niezbędne w przymierzu z Nim? Czy Bóg potrzebuje naszego posłuszeństwa, czy to my potrzebujemy bycia posłusznymi? Wyjaśnij swoją odpowiedź.